

Verslag van het **examen** orthopedisch schoentechnicus

Examen doen vergt een hoop voorbereiding. De kandidaten nemen de theorie nog eens door en zorgen dat de benodigde materialen klaar staan. Ook bij het opleidingscentrum SVGB-OSLO te Nieuwegein is het een hele organisatie om het examen weer op rolletjes te laten verlopen. Lokalen worden ingericht, de examencommissie is aanwezig en ook voor examencliënten is gezorgd. De 65-jarige mevrouw Tonny van den Heuvel is sinds vijf jaar cliënt bij de examens van het orthopedische schoentechnicus en heeft telkens weer het gevoel dat zij zelf ook examen moet doen.

Opgetekend door Mariska van Vondelen

“Vijf jaar geleden vroeg de heer In de Mauer, die mijn schoenen altijd maakt, of ik mee wilde werken aan het eindexamen voor de orthopedische schoentechniek. Hij dacht dat ik daar de juiste persoon voor was, en dat is ook zo gebleven. Ik ben geboren met een klompvoet en ben dus afhankelijk van orthopedische schoenen. Daarnaast vind ik het belangrijk dat het beroep orthopedische schoentechnicus voort blijft bestaan. Een groep mensen die zo enthousiast hun tijd en kennis willen steken in het welzijn van andere mensen, die om de een of andere reden moeilijkheden hebben met lopen, moet gestimuleerd worden. Mijn bijdrage aan het behalen van een diploma is belangrijk. Ik hoefde dus niet lang te twijfelen en ben naar het eindexamen gegaan. En dat voelde ook echt zo. Ik moest ook examen doen. Dat gevoel is gebleven. Ik vind het ontzettend leuk om deel te zijn van het examen. En daar komt bij dat je als examencliënt enorm in de watten wordt gelegd tijdens zo'n dag. We krijgen thee en koffie, gebruiken geza-

menlijk de lunch en worden met alle zorg omringd. Het is altijd weer een leuke dag. Als ik niet gevraagd ben voor het examen, sta ik meestal wel op de 'reservelijst'. En zelfs als ik daar niet op sta, willen ze me nog weleens bellen. Voor het onderdeel Voetonderzoek belden ze me op terwijl ik nog in mijn ochtendjas achter de naaimachine zat. Omdat het te laat was om met het openbaar vervoer te gaan heeft een leraar me in een Smart opgehaald. Wat een toestand. Ik stond niet eens reserve. Maar ik vond het allemaal prachtig. Normaal gesproken interesseer ik me niet voor auto's, maar het verbaasde me toch wel dat alles erop en eraan zit bij zo'n kleine auto. Terug ben ik met de taxi naar huis gebracht. Ja, je maakt nog eens wat mee als examencliënt. Doordat ik meedoe aan het examen en verschillende orthopedische schoentechnici in spe schoenen voor mij maken, ben ik mij meer bewust geworden van de schoenen die ik draag. Vooral over de mogelijkheden ben ik goed geïnformeerd door al deze verschil-

lende vakmensen. Zij luisteren goed naar mijn wensen en stimuleren mij om voor een net iets modernere schoen te kiezen. Dat bevalt me goed en sommige ideeën neem ik mee naar mijn eigen orthopedische schoentechnicus. Door de jaren heen ben ik meer modebewust geworden. En dat allemaal dankzij het deelnemen aan het examen.

Tijdens het examen proberen de kandidaten mij op mijn gemak te stellen, maar ik probeer dat bij hen ook. Mijn ervaring is dat ze allemaal ontzettend aardig zijn. Natuurlijk zijn er verschillen, maar ik vergeet nooit dat bij sommigen de zenuwen parten spelen. Dat begrijp ik heel goed. Ik vind het belangrijk dat de kandidaat mij aankijkt tijdens het examen en dat hij of zij naar mij luistert. Opvallend is dat ze allemaal proberen aan mijn wensen tegemoet te komen.

Een examendag meelopen ervaar ik niet als een vermoeiende dag. Ook niet als er negen kandidaten examen doen en er drie examencliënten zijn. De sfeer is altijd goed en ik vind het altijd weer een feest om er bij te zijn.”

